करवीरपुरं प्राप्तौ स्ववंशजविभूषितं । तौ तत्र गत्वा वेलाया नद्यास्तीरान्तमाश्रितं । ५०९
आसेदतुः प्ररोहाढ्यं न्यग्रोधं तरुपुङ्गवं । अधस्तात्तस्य वृक्षस्य मुनिं दीप्ततपोधनं ।
अंसावसक्तपरशुं जटावल्कलधारिणं । गौरमग्निशिखाकारं तेजसा भास्करोपमं ।
क्षत्रान्तकरमक्षोभ्यं वपुष्मन्तमिवार्णवं । न्यस्तसंकुचिताधानं काले ऊतऊताशनं ।
क्लिन्नं चिषवणाम्भोभिराद्यं देवगुरुं यथा । सवत्सां धेनुकां श्वेतां क्षीमधुक्कामदोहनां ।
क्षीरारणीं कर्षमाणं महेन्द्रगिरिगोचरं । ददर्शतुस्तौ सहितावपरिश्रान्तमव्ययं । ५१०
भार्गवं राममासीनं मन्दरस्थं यथा रविं । न्यायतस्तौ तु तं दृष्ट्वा पादमूले कृताञ्जली ।
वसुदेवसुतौ वीरौ सधिष्ण्याविव पावकौ । कृष्णस्तमृषिशार्दूलमुवाच वदताम्बरः ।
श्लक्ष्णं मधुरया वाचा लोकदृष्टान्तकोविदः । भगवन् जामदग्न्यं त्वामवगच्छामि भार्गवं ।
रामं मुनीनामृषभं क्षत्रियाणां कुलान्तकं । त्वया सायकवेगेन क्षिप्तो भार्गव सागरः ।
इषुपातेन नगरं कृतं सूर्पारकं त्वया । धनुःपञ्चशतायामेषुपञ्चशतोद्यतं । ५१०
सह्यस्य च निकुञ्जेषु स्फीतो जनपदो महान् । अतिक्रम्योदधेर्वेलामपरान्ते निवेशितः ।
त्वया तत् कार्त्तवीर्य्यस्य सहस्रभुजकाननं । छिन्नं परशुनैकेन स्मरता निधनं पितुः ।
इयमद्यापि रुधिरैः क्षत्रियाणां हतत्विषां । स्निग्धा त्वत्परशूत्सृष्टैर्जातपङ्का वसुन्धरा ।
रैणुकेयं विजाने त्वां चितौ क्षत्रियरोषणं । परशुप्रग्रहे युक्तं यथैवेह रणे तथा ।
तदिच्छावस्त्वया विप्र कश्चिदर्थमुपश्रुतं । उत्तरञ्च श्रुतार्थेन प्रत्युक्तमविशङ्कया । ५१५
आवां तौ माथुरौ ब्रह्मन् यमुनातीरवासिनौ । यादवौ स्वो मुनिश्रेष्ठ यदि ते श्रुतिमागतौ ।
वसुदेवो यदुश्रेष्ठः पिता नौ हि धृतव्रतः । जन्मप्रभृति चैवावां व्रजेष्वेव नियोजितौ ।
तौ स्वः कंसभयात्तत्र शङ्कितौ परिवर्द्धितौ । वयश्च प्रथमं प्राप्तौ मथुराञ्च प्रवेशितौ ।
तावावां व्युत्थितं हत्वा समाजे कंसमोजसा । पितरं तत्र तस्यैव स्थापयित्वा जनेश्वरं ।
स्वमेव कर्म्म चारब्धौ गवां व्यापारकारकौ । अथावयोः पुरं रोद्धुं जरासन्धो व्यवस्थितः । ५२०
संग्रामान् सुबहून् कृत्वा लब्धलक्ष्यावपि स्वयं । ततः स्वपुररक्षार्थं प्रजानाञ्च धृतव्रत ।
अक्षतास्त्वावनुद्योगौ कर्त्तव्यबलसाधनौ । अरथौ पत्तिकौ युद्धे निस्तनुत्रौ निरायुधौ ।
जरासन्धोद्यमभयात् पुराद्भावेव निःसृतौ । उभावावामनुप्राप्तौ मुनिश्रेष्ठ तवान्तिकं ।
आवयोर्म्मन्त्रमात्रेण कर्त्तुमर्हसि सत्क्रियां । श्रुत्वैतद्भार्गवो रामस्तयोर्वाक्यमनिन्दितं ।
रैणुकेयः प्रतिवचो धर्म्मसंहितमब्रवीत् । अपरान्तादहं कृष्ण सम्प्रतीहागतः प्रभो । ५२५
एक एव विना शिष्यैर्युवयोर्म्मन्त्रकारणात् । विदितो मे व्रजे वासस्तव पद्मनिभेक्षण ।
दानवानां वधश्चापि कंसस्य च दुरात्मनः । विग्रहञ्च जरासन्धे विदित्वा पुरुषोत्तम ।
तव सम्भाव्यकस्येह सम्प्राप्तोऽस्मि वरानन । जाने त्वां कृष्ण गोप्तारं जगतः प्रभुमव्ययं ।
देवकार्य्यार्थसिद्ध्यर्थमबालं बालताङ्गतं । न त्वया ऽविदितं किञ्चित्त्रिषु लोकेषु विद्यते ।